

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 566/2023
13.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Невенке Важић, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Прокина, због кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Радислава Маравића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу 4К. 101/22 од 28.06.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 812/22 од 04.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.06.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Прокина, адвоката Радислава Маравића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу 4К. 101/22 од 28.06.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 812/22 од 04.04.2023. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу поднети захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу 4К. 101/22 од 28.06.2022. године, окривљени Александар Прокин оглашен је кривим да је извршио кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 године у коју се урачунава време проведено у притвору од 17.07.2021. године па до упућивања окривљеног на издржавање казне затвора, а окривљени Александар Прокин је ослобођен дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 812/22 од 04.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Александра Прокина, адвоката Радислава Маравића и пресуда Основног суда у Вршцу 4К. 101/22 од 28.06.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног адвокат Радислав Маравић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7) до 10) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело за које је оптужен или да побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Прокина, адвоката Радислава Маравића, је у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП неоснован, док у престалом делу нема законом прописан садржај.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног указује да је нижестепеним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, односно да је првостепени суд изменио чињенично стање и прекорачио оптужни акт на тај начин што је у пресуди навео да је окривљени залупио врата, да је стакло пукло те повредило оштећеног, а које измењено чињенично стање не одговара оптужењу те је учињена истакнута повреда.

Изнети наводи се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани. Наиме, исти наводи истицани су и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 3 пасус два образложења одлуке дао јасне и довољне разлоге, прихватајући разлоге првостепеног суда на страни 8 пасус два образложења пресуде, које у свему прихвата Врховни суд и на исте упућује сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац нумерички означава да су побијаним пресудама учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7), 8) и 10) ЗКП, које представљају законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости не образлаже у чему се састоје наведене повреде, па је самим тим Врховни суд оценио да у овим деловима захтев за заштиту законитости нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, с обзиром да Врховни суд није

овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледају повреде закона на које се захтевом указује.

Из изнетих разлога, Врховни суд је у смислу члана 491. став 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**